

omma Naionettidega nenda wasto et üks
hulk neist langes, ja teised tagganema ha-
kasid, ja parrast aeti neid takka, liina roh-
ho aedadest sadik. Liinast tuli neile kül-
jälle üks hea hulk appi, ja tahtsid ueste
peäle hakata: Agga siis läkitati meie
rahwale weel üks teine Kintal appi, ja
taplus sai suremaks. Parrast juhtus et
meie tükkide lastmisse läbbi liinas tuld
lahti sai, se läbbi tuli nende sõddiatte
peäle suur hirm ja jooksid ruttuste liina
taggasi. Nenda jäi ta woimus meie
kätte, ja Turkidest olli liggi kahheksa sad-
da mahha rõhutatud, agga meist ei en-
nam kui kümme ainust, ja hawatud kuus
peäle kuetkümme, kenne seas üks
wenne Overst olli, Talisin nimmi.
Wadage sedda wisi käisid meie asjad
seäl wägga hästi. Turkidel ei olnud en-
nara õn ühtegi, keikis paurus, kus nem-
mad ka middagit ettewõtsid ja kül meh-
he

he wisi taplesid, sai neid ommeti arra-
woitud ja laiale aetud. Agga õn ja
woimus olli ikka meie poles. Turkid ei
joudnud enam meie wasto seista. Se
parrast takkasid nemmad arraks minne-
ma ja hulgaliste arrajooksma, ja need
kes ükskord ollid arrawoitud ja põgge-
nema läinud, ei tulnud mitte jälle lahhi-
gisse, waid läksid omma teed koio pole.
Sedda wisi tuli Turkide üllema Kintal-
ile ehk suur. Witsirile õige kitsas kätte,
et ta enam ei teadnud, mis ta piddi
teagama. Ja se olli weel keigesurem
hädä, et temmal enam mona ei ol-
nud, ja keik kes temma jure tahtsid tul-
la, piddid esite Kintali Kamentskoi le-
rist möda minnema, ja seält ei peäsnud
üfeki. Waat, sepärra wõttis tem-
ma nou, meie wäeüllema Kintali jure
läkitada ja temalt rahho wäluda.
Agga se ei usknud enam temma janna,
waid